

POSTANOWIENIE Z DNIA 6 GRUDNIA 2011 R.

KSP 11/11

1. Katalog postępowań, w których stronom przysługuje uprawnienie do wniesienia skargi na przewlekłość postępowania (art. 3 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym, prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki, Dz. U. Nr 179, poz. 1843 ze zm.) ma charakter zamknięty.

2. Niedopuszczalna jest skarga na przewlekłość postępowania o naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki.

Przewodniczący: sędzia SN A. Siuchniński (sprawozdawca).

Sędziowie SN: M. Gierszon, E. Wildowicz.

Sąd Najwyższy w sprawie skargi Krzysztofa O. na przewlekłość postępowania przed Sądem Apelacyjnym w G., w związku ze złożoną przez niego skargą na przewlekłość postępowania przed Sądem Okręgowym w T., po rozpoznaniu sprawy na posiedzeniu bez udziału stron, w dniu 6 grudnia 2011 r.

postanowił skargę Krzysztofa O. oraz jego wniosek o zwolnienie od opłaty p o z o s t a w i ć bez rozpoznania.

UZASADNIENIE

Krzysztof O. pismem z dnia 19 października 2010 r. skierował do Sądu Najwyższego pismo zatytułowane: „Skarga na przewlekłość postępowania”, w którym wniósł o stwierdzenie przewlekłości postępowania przed Sądem Apelacyjnym z G., w związku z rozpoznaniem skargi na przewlekłość postępowania przed Sądem Okręgowym w T., w okresie od daty wniesienia skargi, tj. dnia 17 sierpnia 2011 r. oraz zasądzenie na jego rzecz od Skarbu Państwa sumy pieniężnej, o jakiej mowa w art. 12 ust. 4 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. Nr 179, poz. 1843 ze zm.), jednak bez wskazania jej konkretnej wysokości. Ponadto skarżący złożył wniosek o zwolnienie od obowiązku wniesienia opłaty od skargi na przewlekłość.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Przepis art. 3 ustawy o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki określa rodzaje postępowań, w których stronom przysługuje uprawnienie do wniesienia skargi na przewlekłość postępowania. W tym katalogu, stanowiącym *numerus clausus*, nie zostało jednak wymienione postępowanie o naruszeniu prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki. Implikuje to stwierdzenie, że w takim postępowaniu skarga tego rodzaju nie służy (por. postanowienie SN z dnia 16 czerwca 2005 r. KSP 5/05, OSNKW 2005, z. 9, poz. 88; postanowienie SN z dnia 29 września 2005 r. KSP 8/05 OSNwSD 2005, poz. 132). Trafnie przyjmuje się w orzecznictwie, że postępowanie w przedmiocie rozpoznania skargi na przewlekłość ma tryb jednoinstancyjny (zob. postanowienie SN z dnia 1 kwietnia 2005 r., SPK 19/05, OSNKW 2005/7-8/67).

Na marginesie trzeba też zaznaczyć, że skargę, o której pisze skarżący rozpoznał Sąd Okręgowy w T., wydając postanowienie z dnia 7 października 2011 r., co w związku z brzmieniem art. 5 ust. 1 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania stanowi dodatkową przeszkodę dla rozpoznania skargi. Odnosząc się do twierdzenia skarżącego, który kwestionował właściwość Sądu Okręgowego w T. do rozpoznania jego skargi stwierdzić należy, że Sąd Apelacyjny w G. zasadnie przekazał sprawę temu Sądowi jako właściwemu, co znajduje potwierdzenie w przepisie art. 4 ust. 4 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania, stanowiącego wyjątek (*lex specialis*) od ogólnej zasady wyrażonej w art. 4 ust. 1 wspomnianej ustawy.

W związku z tym skargę Krzysztofa O. należało pozostawić bez rozpoznania, co jednocześnie przesądza o bezprzedmiotowości wniosku o zwolnienie od opłaty stałej od skargi, określonej w art. 17 ust. 1 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania.

Mając powyższe na względzie, Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.